

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

Του Κόμητος ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Στο σπίτι του φρουράρχου Ξύδη. Ή σημαία του νεκρού στρατηγού. Ήρωισμοί και κόπεςοίσι των 'Ελλήνων. Στο σπίτι του πρίγκηπα Δημ. Ύψηλάντη. Ένας χαρακτηρισμός για τον πρίγκηπα. Στο στρατόπεδο των Σουλωτών. Ο πονηρός στρατηγός Καραϊσκάκης. Τι μάς είπε. Ο Κώστας Μπότσαρης. Μία συνουμία μαζί του. Ο όπλισμός των Καπετανίων.

ΡΧΙΣΑΜΕ λοιπόν πρωί-πρωί να δεχόμαστε επιοκέψεις. Οι επισκέπται μας χαριετόν βάζοντα το χέρι στην καρδιά κι έπειτα κάθοντα κάτω σταυροπόδι και πίνουν τον καφέ τους, ροφώντας τα τσιμπούκια τους.

Κοντά το μεσημέρι πήγαμε κι' επισκεφθήκαμε τον φρουράρχο συνταγματάρχη Ξύδη. Ο γενναίος αυτός αξιωματικός εγεννιάσε την ώρα αυτή με τα παλληκάρια του. Το δωμάτιο του ήταν στολισμένο με κομψότητα Τουρκικά όπλα, χρυσά κι' άσημένα χαλκιάνα και χρυσοκέντητες σέλλες. Σ' έναν τοίχο ήταν κρεμασμένοι ένας Τουρκικός άκοναχός με θήκη από σμάλτο, στολισμένος με φοινίκια.

Ο άκοναχός αυτός άνηκε στο στρατηγό Ξύδη και θάβισε παραπάνω από έκατο 'Αγγλικές λίρες. Κάτω απ' αυτόν κρεμόταν ένα χαϊμαλί από επίχρυσο άσημα, στολισμένο με κοράλλια και χρυσά χρυσά. Όπως δέ μου Ξήγησαν, το χαϊμαλί αυτό περιεξε λειψίνα άγιου.

Τα χαϊμαλιά αυτά οι 'Ελληνες καπεταναίοι τά κρεμάνε στο λαϊκό τους όταν πρόκειται να έσοτρευτούν.

Οι Τούρκοι και οι 'Ελληνες ξετρελλώνονται για τα πολυτελή, τα φλωροκατασκευάσιμα, και τα στολισμένα με πολύτιμους λίθους όπλα. Μπορεί νάναι λερή και κουφελισμένη ή φουρτανέλλα τους, ή άρματωσιά τους όμως λάμπει άπάνω τους κι' άστραβοβολά.

Προσάτατε των 'Ελλήνων στις μάχες είνε σήμερα ο 'Αγιος Δημήτριος, ο 'Αγιος Κωνσταντίνος και ή 'Αγία Έλενη.

Σε μία γωνία του δωματίου του Ξύδη βρισκόται διαπομένη και ή σημαία του φρουρεθέντος άδελφού του. Σε μία άκρη αυτής είνε γραμμένες ή λέξεις : «Θεός, πατρις, έλιπίς, φιλελευθέρια»

Στην κορυφή του κοντού ύψαρχι σε μία σφαιρία μία καρδιά και πάνω σ' αυτή ένας σταυρός.

Μουδαίξαν ένα γενναίο Ρουμλιώτη στρατιώτη, ο όποιος έσωσε τη σημαία αυτή την ώρα της μάχης. 'Επί τρεις ώρες τόν κινηρούσε το Τουρκικό λαϊκού. Μολταταύτα κατόρθωσε να σώσει τη σημαία και να την παραδώσει στον άδελφό του φρουρεθέντος στρατηγού.

Μουδαίξαν ακόμα ένα νέο δεκαετασάρον μόλις χρόνων. Ο νέος αυτός βρισκόταν κοντά στο στρατηγό Ξύδη, όταν ξεπες θανασιμός πληγωμένος.

— Φύγε, προσπάθησε να σώσης τη ζωή σου! του φώναξε τότε ο Ξύδης.

Μά ο άτρόμητος νεαρός πολεμιστής έμεινε κοντά στο στρατηγό τόν ως την ώρα που ξεψήχησε. Σκότωσε κατόπιν έναν Αιγύπτιο πού περνούσε από εκεί, πήρε το όπλο του και πολεμώντας γύρισε κοντά στους δικούς του.

Στην Τρίπολη γνωρίσαμε και τόν πρίγκηπα Δημήτριο Ύψηλάντη. Όταν πήγαμε να τόν επισκερτούμε, μάς έδέχθηκε ευγενέστατα.

Είνε φαλακρός, κοντός τόν άνάστημα και ντυλικάτος. Έχει τόπους και συνήθειες ευρωπαϊκές και μιλάει θανιάσια τά Γαλλικά. Πολεμήσας τά πρώτα χρόνια της 'Επαναστάσεως ύπερ της απειλευθερώσεως της πατρίδος του, ζή τώρα δύο χρόνια στην Τρίπολη, χωρίς ν' άνακαταύεται σέ τίποτε.

Είνε δυσαρρεσμημένος με την Κυβέρνηση και με μικρούς από τούς καπεταναίους. Μολταταύτα φροντίζει να μη δείχνει τη δυσαρρεσκεία τόν αυτή.

Όταν πήγαμε σκό σπίτι του, μάς έκράτησε και γευματίσαμε. Την ώρα πού σερβανόμαυτε από τόν τραπέζι, με πλίσιασε κάποιος και μου είπε σ' αυτή :

— Ο πρίγκηπ έχει τόν ουρανίσκο Τουρκικό, τόν κεφάλι Ρωσικό και την καρδιά 'Ελληνική.

Την άλλη μέρα σκό πρωί, μάς ειδοποίησαν πώς έφτασαν έξω από την Τρίπολη οι Ρουμλιώτες και οι Σουλωτικοί πολεμιστάι ποδών λάβει μέρος στη μάχη τού Κρεμμυδιού. Όλοι αυτοί ήσαν δυσαρρεσμημένοι έναντιόν του Κουντουριώτη και τού Μαυροκορδάτου, οι όποιοι άνέστησαν την άρχηγία των γενικών στρατευμάτων σκόν Ύδραίο Σκουρτή, ο όποιος έβγινε με την άτζαιμωσύνη τού αβιά της καταστροφής.

Όλοι αυτοί οι γενναίοι πολεμιστάι είνε άποφασισμένοι πλέον να γερύσουν στη Δυτική 'Ελλάδα. Άντιπονοί να τούς δώ πριν φύγουν. Έχω διαβάσει τόσα πράγματα κι' ατόυς. Είνε τά πιο άτρόμητοι παλληκάρια, οι πιο ήρωικοί τυραννομάχοι.

Γ' ατόυς έβγινε και τόν περιήμο δημοτικό τραγούδι, τόν όποιο διάβασα άλλοτε στη σύλλογή τού Φωκιά :

Όσο χιονίζουν τά βουνά, Τούρκους δέν προσκυνάμε, Πάμε να λημεριάσουμε όπου φωλησούν λίκου. Στίς χώρες σκλάβου κατοικούν, στούς κάμπους με τούς (Τούρκους,

Χώρες, λαγκάδια κι' έρημιάς έχουν τά παλληκάρια παρά με Τούρκους με θηριά καλύτερα να ζούμε...

Επισκεφθήκαμε πρώτον μαζί με τόν στρατηγό Ρός τόν στρατηγό Γεώργιο Καραϊσκάκη. Τόν βρήκαμε μέσα σ' ένα φτωχικό κι' έτοιμόροπο σπίτι, κοντά στην Πύλη τού 'Αγρους. Καθόταν πάνω σ' έναν λαζν τάπητα και φορούσε χρυσοκέντητη φορεσιά στολισμένη μ' άσημένα ταυράζια και θηλυκωτήρια. Τα όπλα τόν είνε κι' σικά άσημένα και επιχρυσωμένα. Πάνω από τόν κεφάλι τόν σκόν τοίχο είνε κρεμασμένο τόν άσημενιο καρποφύλλι τού, γειατό στολίδιο άνθρώπου.

Ο Καραϊσκάκης είνε μετριόν άναστήματος, έτοιμολόγος, με φεισογνωμία τραχιά και πανούργος. Τόν δωμάτιο τόν είνε γεμάτο από ήλιομηνια και πανόπλια παλληκάρια.

Ο στρατηγός Ρός άρχίζει να συνομιλεί μαζί τού διά διερμηνέως. Ο Καραϊσκάκης άπανταί στις έρωτήσεις τόν ειρωνικά, με πολλή έπέδειξη και έξυπνάδα.

— Τι λέτε, στρατηγέ ; ρωτάει ο Ρός. Η 'Εθνική Συνέλευσις πού θα συνέλθη τόν Οκτώβριο δέν πρέπει να παρατείνη τη διάρκεια της Κυβερνήσεως από ένα χρόνο σέ πέντε ;

— Εμείς, στρατηγέ, άποκρίνετα ο Καραϊσκάκης, είμαστε στρατιώτες. Δέν άνακατεύομασε σικά πολιτικά. Λουσιά μάς είνε να ιπαζοσούμε. 'Ας ζάμη λοιπόν ή 'Εθνοσυνέλευσις εκείνο πούνα σωστό κι' όφέλιμο για την πατρίδα.

— Δέν νομίζε, στρατηγέ, πώς πρέπει να χρησιμοποιήση και ή 'Ελλάς ένα σόμα ξένου τακτικού στρατού κατά τού 'Ιμβράμη ; Η τελευταία μάχη απέδειξε δυστυχώς ότι ή τακτική ίππερισμεί και αυτής της άνδρείας σκόν πόλεμο.

— Όσο νάχτεε δίση, άπανταί ο πονηρός Καραϊσκάκης. Φοβόμαί μόνον ήπειος ή 'Ελλάς δέν είνε σέ θέα να συντηρήση ξένους στρατιώτες, γιατί αυτοί είνε πολύ καλομαθημένοι.

— Τι λέτε, στρατηγέ ; Δέν πρέπει να συγχρησή ή Κυβέρνησις τόν Κολοκοτρώνη και να τού άναθήσει την άρχηγία τού στρατού, έφόσον ή περιστάσεις είνε κρίσιμες ;

Στην έρώτησι αυτή τόν στρατηγό Ρός άπανταί ένας γηραιός άσπρομάλλης Σουλωτής καπετάνιος, ο Π. Πάνου :

— Άλλοίμονο σκό λαό, λέει, πού ή τύχη τού εξεστράταί από ένα μοναχά άνθρωπον. Πιοτιμώτερο είνε να καταστραφή.

Ο Σουλωτής Πάνου ύπρητέσσε πολλά χρόνια σ' ένα 'Αρβανίτικο σίνταγμα μεθοσφόρον της 'Αγγλίας. Όταν ο Μασσένα πολιορκούσε τη Γαέτα, ο Πάνου βρισκόταν κλεισμένη μέσα σ' αυτή. Μόλις τόμαθε αυτό ο στρατηγός Ρός, άπλωσε τόν χέρι τόν σκόν Πάνου και τού είπε :

— Ημιον κι' έγώ, καπετάνιο, μαζί με τούς πολιορκητάς της Γαέτας, Ύπηθα έδραλή άντίπαλός σου. 'Ας γίνουμε λοιπόν φίλοι, μά κι' ανταλλάξουμε σήμερα έδω.

Έτσι οι δύο πολεμιστάι έσφιξαν ο ένας τόν χέρι τού άλλου ύπό τās έπνευσμιάς των άλλων παλληκάριων.

Επισκεφθήκαμε κατόπιν τόν Κωνσταντίνο Μπότσαρη. Τόν βρήκαμε να στέκει δεξιος κάτω από μία λευκά άνάμεια σκά παλληκάρια τού και να καπνίζει.

Ήταν άπλοστάτα ντυμένος. Ούτε χρυσός ούτε άργυρος λαμποκοπούσε άπάνω του. Φορούσε ένα πεσίλ από γαλάζια άνουχη τόσα κι' είνε ριγμένη έπάνω του με διάλοικη κατότα. 'Αν και κοντός, φαίνταν πολύ εύρωστος και ρομαλέος.

Ο Κώστας Μπότσαρης, άδελφός τού ήρωος Μάρκου Μπότσαρη, μάς έδέχθηκε με καλοσύνη και εμψέχεια. Όταν ο στρατηγός Ρός τού είπε ότι τόν Φιλελληνικό Κομμάτο των Παιουσιών άνέλεθε την έν Γαλλία άνταρροφή τού ισού τού Μάρκου Μπότσαρη, άπάντησε :

— Είχοναί να γίνη πολυμαθέστατος ο άνεπλός μου κι' ευχαριστώ τόν Κομμάτο για τη μεγάλη τού καλοσύνη.

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ... ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ

Ο ΨΕΥΤΟΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 1889

Τὸ πρέγραμμα τοῦ Τρικούπη. Τὰ μεγάλα γυμνάσια. Πρὸς κατάληψιν τῶν Ἐθῶν. Ἡ τρεμακτική ἀτάξια. Ὁ σατυρικός τύπος ξεσπαθῶν. Στὸ ἐχθρικό στρατόπεδο. Καφές καὶ ρετανιότο. Ἡ μάχη. Σκετωμένοι καὶ ζωντανοί. Οἱ φαντάροι ἀγριεύουν. Ὁ βασιλεύς... αἰχμάλωτος!... Ὁ Χοριλῆας Τρικούπησ... ἐφιππος!... Ἡ σάτυρα, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

δυνα, «Σπέτσια» καὶ «Ψαροῦ» καὶ ἄρχισε συγχρόνως νὰ φροντίζῃ καὶ γιὰ τὴ δημοφιλή στρατοῦ πραγματικῶς.

Ἔτσι τὸν Μάιον τοῦ 1889 διέταξε νὰ γίνουν μεγάλα γυμνάσια ἐκστρατιῶν στὰς Ἑθιάς.

Τὸ δόθεν πρὸς ἐκτέλεσιν θέμα ἦταν τὸ ἑξῆς: «Ἐχθρικός στρατός, ἡ ταξιαρχία δηλαδή Ἰθηνῶν, προσελόντων ἐξ Ἀθηνῶν, ἀπευθίει πρὸς κατάληψιν τῶν Ἐθῶν, τὴν ἀμυναν τῶν ὁποίων ἔχει ἀναλάβει ὁ στρατός τῆς Θεσσαλίας, ἡ ταξιαρχία δηλαδή Λαρίσιος».

Μολαταῦτα φοβερὴ ἀτάξια ἐπεκράτησε κατὰ τὰ γυμνάσια καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ στρατός ἀγνοοῦσε τὴ ζωοφ ἐκείνῃ τὴ θὰ πὴ πειθαρχία. Χάλλα δηλαδή τὰ ὁποία λιγὰ κατηγόρησε τότε ὁ σατυρικός τύπος. Ἐκ τῶν σατυρῶν τοῦ δημοσιεύτηκαν, λαίνομαι τὴν παρακάτω, περὶ τῆς θεωρίας:

— Σέρετε τὴ σημαίνει θεωρία; γιὰ κάθε σας περίπτωση καὶ σημαίνει ὁ λογίας νὰ γνωρίζῃ, νὰ λύνῃ καθ' ἑνὸς τὴν ἀπορία, ἦθουν νὰ μὴ χαζεύετε στὸ δόγμα κατὰ πῶς, πῶς, ὁ νόμος τὸ ὀρθίει. βλέποντας νὰ περνοῦν λεωφορεῖα.

Σημαίνει νὰ σὰς ἐξηγῇ τὸν Νόμο,

- Τώρα, γιὰ πὲς μου σὺ, μωρὲ χαϊβάνι, ἀν τύχη καὶ στὸ δρόμο σ' ἀπάντησω καὶ εἶμαι ἄσπλος, τί θέλεις κάνει;
- Μεταβολή, κ' εὐθύς θ' ἀναχωρήσω.
- Καλὰ! Μ' ἀν τύχη κ' εἶμαι συνοδεία, καὶ εἶνε νύχτα καὶ κρατῶ φανόρι, καὶ εἶμαι σκεπασμένος μὲ μανδύα;
- Σημαίνει πῶς δὲν ἔχομε φεγγάρι!
- Ἦρθε τέλος καὶ ἡ ἡμέρα τῆς μάχης.

Ἐστάλησαν ἀνεγνευταὶ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀρχηγούς, γιὰ νὰ ἐξακριβώσων τὴ θέσι τοῦ ἀντιπάλων καὶ παρατάξῃσαν τὰ στρατεύματα. Ἀλλὰ τὸση ἀτάξια φαινόται ἐπεκράτησε πῶς ἕνας ἔξυπνος ἀντιπάλος, Σταύρος Παπαϊωάννου ὀνομαζόμενος, ἀκολουθοῦμενος καὶ ἀπὸ ἕναν ἱππέα, ἐνήνοργε κατόπτεται μέχρι αὐτῶν τῶν... Ἐθῶν, μέζου δηλαδή αὐτοῦ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου. Ὁ ἀκόλουθος του μάλιστα ἱππέυς, ἔπε καφε... μετὰ τὸν ἐχθρῶν, ρούφηξε μαζί τους ρετανιότο καὶ ἔβριγε ἀνεόχλητος κατὰ τὸ μεσημέρι γιὰ νὰ πῆν στὸν ἀρχηγὸ τῆς ταξιαρχίας Ἰθηνῶν καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

Ἦγινεν ἐπὶ τέλος καὶ ἡ μάχη, κατὰ τὴν πρόοδο τῆς ὁποίας ἐσημειώθησαν ἄπειρα νόστιμα ἐπεισόδια, τὰ ὁποία ἀναγράφουμε.

Παραδείγματα χάριν, τὸ τάγμα τοῦ Ψύχα, μεθυσμένο ἀπὸ τὴν μωδιὰ τῆς μπρωϊτης, προχώρησε τόσο κοντὰ στὸν ἐχθρῶ, ὥστε ἔπεσε ἀπάνω σ' ἐκείνους πῶς ἠμῶντο στὰς Ἐθιάς.

— Πῶς πάτε μωρὲ; ἀκούστητε τότε μὰ φωνῇ ἀπὸ τοὺς στρατιώτες τῶν Ἐθῶν. Εἰσαίστε σκοτομήνοι καὶ σὲς περσιτάτες;

— Ὅχι, ἀπάντησαν οἱ ἐπιτιθέμενοι, εἰμῶστε ζωντανοὶ καὶ σὰς φάγαμε!...

Οἱ στρατιῶται τῶν Ἐθῶν ἐξικολοῦθησαν ν' ἀμύνωνται, μὰ καὶ νὰ ἐπιμένουν ὅτι οἱ ἀντιπάλῶι τους εἶνε... σκοτομήνοι, ἐκείνοι πάλιν ἐπέμεναν ὅτι ἦσαν... ζωντανοί, καὶ ἔτσι, σκοτομήνοι καὶ ζωντανοὶ πιστῶσαν στὰ χέρια, καὶ ἀρχίσανεν κεντακίε, λιθαριές, φροτιές, σφαλίφρας!... Ὅταν δὲ ἔτρεξαν οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ τοὺς χωρίσουν, τοὺς

Ἡ συζήτησις κατάνιν μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Ρὸς καὶ τοῦ Κώστα Μπότσαρη συνεζήθη ὡς ἑξῆς:

ΡΟΣ.—Ἐφέρετε τὴν ἱστορία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν τους, κατεπάνε;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.—Δὲν διάβασα τὴν ἱστορία τῶν προγόνων μου, ἀλλὰ ἄκουσα νὰ διηγούνται πολλὰ γι' αὐτούς.

ΡΟΣ.—Ἡ ἴπρισιές σας στὴν πατρίδα, κατεπάνε, θὰ σὰς γεμίσι τιμές, οἱ συμπαιδιές σας θὰ σὰς λατρεύουν καὶ τὸ ὄνομά σας θὰ ἀποθανατισθῇ.

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.—Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἡ δόξα. Πολεμῶ καὶ θὰ πολεμῶ ὡς τὴν τελευταία σταλαγματία γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

βρίθων ἐτοιμοὺς νὰ σαγοῦν, σὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ μάχης πραγματικῆς!...

Τὸ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Χατζ... σύνταγμα, διαταχθὲν νὰ κἀμὴ κωλύτικὴ κίνησι, τὴν ἐξετέλεσε μὲ τόση... γρηγοράδα, ὥστε ὁ συνταγματάρχης του βρέθηκε ἄσφαρη ἐντὸς τῶν γραμμῶν τῆς ἀμύνῃς καὶ πῆστηρε αἰχμάλωτος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ!

Ὁ Χατζ... ὡμοὺς θεώρησε προσβολή... νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος... ἀγρίοιτε κ' ἄρχισε νὰ διαμαρτυρεῖται!

Καὶ ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἐχάρισε... τὴν αἰχμάλωσία, γιὰ νὰ κατατραῖνθουν τὰ νεῦρα του!...

Ἐπεκράτησε τέλος τόση ἀναμνημοσύνη πῶς οἱ στρατιώτες πολλὲς φορὲς ἦθσαν στὰ χέρια καὶ θὰ ἀλλήλοσεκοτώοντο, ἀν τὰ φασίγια τους δὲν ἦσαν ἄσφαρη.

Τὸ συμπέρασμα δὲ, ἅμα τελειώσε ἡ μάχη, ἦταν τὸ... νὰ μὴ γνωρίζῃ κανένας ποὺς... ἐνίστησε!

Ἀποτυχῶς τὰ γυμνάσια αὐτὰ τὰ παρακολούθησαν καὶ ξένοι στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι, μετὰδὲ τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Σειφιουλάγ—Πασσάς, ὁ γνωστός ἐπιτελάρχης τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1897, καὶ ὁ Τραουτεβεργ, στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ρωσσίας, πλησίον τῶν ὁποίων εἶχεν ἀποσπασθῆ ὡς ξενιστὸς ὁ Π. Κοντογιάννης, ἠπολογεῖτο τότε τοὺς μνημονεύτους.

Πλὴν τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ν. Ζομετά, πῶς ἦταν τότε προσωπαρχίας τοῦ ἰσχυροῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ κ. Λαπαθιώτου καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, τὴς ἀσκήσεως παρακολούθησε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τρικούπης, μεταδὲς ἐκεῖ, μὲσω Στυλίδος, μὲ τὰ «Ψαροῦ». Ὁ λαὸς ἠποδέχθηκε τὸν Τρικούπη μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἔμαθε τὴν ἀφίξιν τοῦ Τουρκικοῦ στὸ στρατό, διέδωσε, γιὰ ν' ἀστενιθῇ, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ μετέβαινε θῆθεν στὸ πεδῖον τῆς μάχης... ἐφιππος.

Πολλοὶ τὸ ποτιέμνε αὐτὸ καὶ ἴδιως ὁ Δήμαρχος ἐνὸς χωριοῦ, ὁ ὁποῖος διέταξε νὰ τραφῇ τὸ ἄλλο τοῦ πρωθυπουργοῦ... δημοτικῆ δαπάνῃ!...

Ὁ Βασιλεὺς παρακολούθησε τὴς ἀσκήσεις ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ βρισκόμεν τῶν σίμα τῆς ἐπιθέσεως.

Κάποτε ὁμοὺς ἔχασε τὸν δρόμο καὶ βρέθηκε στὴ γραμμὴ τῆς ἀμύνῃς.

Οἱ στρατιώτες ἄρχισαν τότε νὰ... τὸν πηροβόλουν. Κι' ὁ βασιλεὺς, γιὰ νὰ δόσῃ τέλος στοὺς πηροβολισμούς, καλέσας ἕναν λοχαγὸ, τοῦ εἶπε:

— Πέστε τους νὰ πάρουν καὶ... παραδίδομαι!...

Ἐννοεῖται ὅτι τὴν ἀποτυχία αὐτὴ τῶν γυμνασῶν δὲν μποροῦσε νὰ μὴ τὴν παραλάβῃ, ὅπως γράφοιμε καὶ παραπάνω, ὁ τότε σατυρικός τύπος. Ἐπὶ μῆνες ὀικολήρουε τὰ σατυρικά φύλλα βουβαρδίζανε μὲ σάτυρες τοὺς στρατιωτικούς καὶ τὴν Κυβέρνησι.

Ἴδου π. γ. ἕνα ἐμπιστευτικὸ δῆθεν τηλεγράφημα σὲ στίχους:

Ἀπόσπασμα ἡμέτερον, σ' ἕνα μικρὸ καυγᾶ, ὡς λάφρῳ ἀπεκόμισε, ἕνα καλὸν ἀνγᾶ. Ὁ βασιλεύς διέταξε, μὲ ἦλην ἡ ἐπιμέλειαν, ν' ἀποσταλῶν πάραντα ν' ἀνγᾶ εἰς τὴν Δεκέλειαν.

Καὶ ἕνα ἄλλο τηλεγράφημα, κρητογραφικὸ αὐτό:

(Σαράντα, πέντε, δώδεκα, τριάντα ἕξ, ἐννέα)

(Ἐσήγησις): Μετὰ μὰ μάχῃ κρατεράν καὶ ἔξοδα γενναία.

(Εἰκοσι, τρία, ἔνδεκα, πενήντα καὶ λιγύα).

(Ἐσήγησις): Τῆ θείᾳ ἐκურίεσσα «Μικρὸ Καφεενδάκι».

Τέλος δὲ ἴδου καὶ μερικὸι στίχοι ἀπὸ ἕνα μεγάλο σατυρικὸ ποίημα περὶ τοῦ... ψευτοπολέμου:

Ταράμ-τατάμ, ταρατατάμ, σαλπίζουν ἡ τρομπέτες, βρε μὴ σκοτώνετε παιδιὰ, ὀπλίτες τὸν ὀπλίτη, πάουσε πῆρ! πάουσε πῆρ! Στῆ θήκη ἡ μπαγιονέτες, ἡ μάχῃ ἐτελείωσε χωρὶς νὰ σπᾶσῃ μύτη.

Ἀρχιόντως ἐμαχέσασθε, περιῶν ἕνα μῆνα, ἀφῆστε πειὰ τὰ χρωατὰ, κ' ἔλατε στὴν Ἀθήνα!...

Αὐτὰ συνέβησαν ἄλλοτε. Σήμερα πλέον ἡ Ἑλλάς ἔχει γίνῃ σεβαστὴ στοὺς φίλους της καὶ τρομερὴ γιὰ τοὺς ἐχθρούς της. Ὁ στρατός της εἶνε δαφνοστεφής καὶ τὰ στελέχη του ὑποδείγματα στρατιωτικῆς μορφῶσεως καὶ ἀνδρείας.

